

Bruksela, 10 stycznia 2018 r.
(OR. en)

15858/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0287 (NLE)

PECHE 537

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE RADY ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także zmieniające rozporządzenie Rady (UE) 2017/127

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/ ...

z dnia ...

**ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018
w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb,
mające zastosowanie w wodach Unii oraz –
dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii,
a także zmieniające rozporządzenie Rady (UE) 2017/127**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 43 ust. 3 Traktatu stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania i przydziału uprawnień do połowów.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ zawiera wymóg przyjmowania środków ochronnych przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym w stosownych przypadkach sprawozdań sporządzonych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) i inne organy doradcze, jak również w świetle porad otrzymywanych od komitetów doradczych.
- (3) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym, w stosownych przypadkach, określonych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 uprawnienia do połowów należy ustalać zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPRyb”) określonymi w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 16 ust. 1 tego rozporządzenia uprawnienia do połowów należy przydzielić państwom członkowskim w taki sposób, aby zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (4) Całkowity dopuszczalny połów (zwany dalej „TAC”) należy zatem ustalić, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, jak również w świetle opinii wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności podczas spotkań z komitetami doradczymi.
- (5) Obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, wprowadza się dla poszczególnych rodzajów rybołówstwa. W regionie objętym niniejszym rozporządzeniem, jeżeli połowy podlegają obowiązkowi wyładunku, wyładowywać należy wszystkie gatunki podlegające limitom połowowym dla danego rodzaju połowów. Od dnia 1 stycznia 2016 r. stosuje się obowiązek wyładunku w odniesieniu do gatunków definiujących dane połowy. Art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przewiduje, że w sytuacji gdy wprowadzony zostaje obowiązek wyładunku w odniesieniu do danego stada ryb, uprawnienia do połowów ustala się, uwzględniając przejście od ustalania uprawnień do połowów, które odzwierciedlają wyładunki, do ustalania uprawnień do połowów, które odzwierciedlają połowy. Na podstawie wspólnych zaleceń przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja – w ramach przygotowań do pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku – przyjęła szereg rozporządzeń delegowanych ustanawiających tymczasowo i na okres nie dłuższy niż trzy lata konkretne plany w zakresie odrzutów.

- (6) Uprawnienia do połowów dla stad gatunków objętych obowiązkiem wyładunku od dnia 1 stycznia 2018 r. powinny zrekompensować poprzednie odrzuty i być oparte na informacjach i opiniach naukowych. Aby zapewnić sprawiedliwą rekompensatę za ryby, które wcześniej były odrzucane, a od dnia 1 stycznia 2018 r. będą musiały być wyładowywane, należy wyliczyć wzrost kwoty zgodnie z następującą metodą: nowe wartości wyładunku należy wyliczyć poprzez odjęcie od liczby łącznych połowów podanej przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) ilości, które nadal będą odrzucane podczas realizacji obowiązku wyładunku; wzrost wartości TAC powinien być proporcjonalny do zmiany między nową wyliczoną wartością wyładunku a poprzednią wartością wyładunku podaną przez ICES.
- (7) Z opinii naukowej wynika, że stan stada labraksa (*Dicentrarchus labrax*) w Morzu Celtyckim, kanale La Manche, Morzu Irlandzkim i w południowej części Morza Północnego (rejony ICES 4b, 4c oraz 7a, 7d–7h) nadal jest zagrożony, a jego liczebność nadal spada mimo środków podjętych w poprzednich latach. Środki te nie przyniosły pożądanego zmniejszenia śmiertelności w ramach połowów przemysłowych (spadek o jedynie 17 % zamiast oczekiwanych 50 %). Obecnie uznaje się, że śmiertelność stada północnego w ramach połowów rekreacyjnych jest znacznie większa, niż wcześniej obliczano, i szacuje się, że przekroczyła ona śmiertelność w ramach połowów przemysłowych w 2016 r. Obejmuje to także śmiertelność po uwolnieniu. Śmiertelność połowową stada północnego należy znacząco zmniejszyć, tak aby umożliwić niewielki wzrost biomasy.

- (8) Aby złagodzić wpływ społeczno-gospodarczy powyższego środka, dozwolone mogłyby być wyłącznie ograniczone połowy z wykorzystaniem niektórych narzędzi przy jednoczesnym wprowadzeniu dwumiesięcznego zamknięcia w celu ochrony skupisk tarłowych. Mogą wprowadzić wystąpić pewne nieuniknione przyłowy z innych narzędzi połowowych, ale stan stada jest tak poważny, że nie można pozwalać na wyładunek wszystkich przyłowów i należy unikać wszelkich zetknięć z tym stadem. Konieczne będą również dalsze ograniczenia połowów rekreacyjnych, przy czym jedynie połowy według zasady „złów i wypuść” będą dozwolone przez cały rok. Przy uwzględnieniu opinii ICES, zgodnie z którą należy jeszcze bardziej ograniczyć presję połowową na stado labraksa w Zatoce Biskajskiej, należy w tym obszarze ustalić także niższy dzienny limit na rybaka w połowach rekreacyjnych.
- (9) W odniesieniu do stada węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) ICES zaleca zredukowanie do zera lub ograniczenie do poziomu jak najbliższego zera wszelkiej śmiertelności wywoływanej działalnością człowieka. W świetle tej opinii należy wprowadzić tymczasowy zakaz połowów węgorza europejskiego o całkowitej długości co najmniej 12 cm w wodach Unii obszaru ICES, w tym w Morzu Bałtyckim, aby chronić tarlaki w trakcie ich migracji.

- (10) Przez kilka lat niektóre TAC dla stad ryb spodoustych (rajokształtne, rekiny) były ustalone na poziomie zerowym i powiązane z obowiązkiem natychmiastowego uwalniania przypadkowo złowionych ryb. Powodem szczególnego traktowania tych stad jest zły stan ich ochrony oraz fakt, że ze względu na ich wysoki wskaźnik przeżywalności odrzuty nie spowodują wzrostu ich wskaźników śmiertelności połowowej, ale uznaje się je za korzystne dla ochrony tych gatunków. Jednakże od dnia 1 stycznia 2015 r. połowy tych gatunków w ramach połowów gatunków pelagicznych muszą być wyładowywane, chyba że są one objęte którymkolwiek z odstępstw od obowiązku wyładunku przewidzianych w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Art. 15 ust. 4 lit. a) tego rozporządzenia dopuszcza takie odstępstwa w odniesieniu do gatunków, których poławianie jest zabronione i które są jako takie określone w akcie prawnym Unii przyjętym w obszarze WPRyb. Należy zatem zakazać połowów tych gatunków w odnośnych obszarach.

- (11) Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do stad objętych szczegółowymi planami wieloletnimi TAC należy ustalać zgodnie z zasadami określonymi w tych planach. W związku z powyższym TAC dla stad soli w zachodniej części kanału La Manche, gładzicy i soli w Morzu Północnym oraz tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym należy ustanowić zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniach (WE) nr 509/2007¹, (WE) nr 676/2007² oraz (UE) 2016/1627³. Celem dla południowego stada morszczuka określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2166/2005⁴ jest odbudowa biomasy odnośnych stad do bezpiecznych granic biologicznych przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z danymi naukowymi. Zgodnie z opinią naukową, przy braku ostatecznych danych dotyczących docelowej biomasy stada tarłowego oraz z uwzględnieniem zmian w bezpiecznych granicach biologicznych, należy – aby przyczynić się do realizacji celów WPRyb określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 – ustalić TAC na podstawie opinii dotyczącej maksymalnego podtrzymywalnego połowu przedstawionej przez ICES.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche (Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 676/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym (Dz.U. L 157 z 19.6.2007, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1). (Dz.U. L

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające środki służące odnowieniu zasobów morszczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5).

- (12) Na podstawie analizy porównawczej ICES przedstawiła w odniesieniu do stada śledzia atlantyckiego na zachód od Szkocji opinię dotyczącą stad śledzia atlantyckiego łącznie w rejonach 6a, 7b i 7 (na zachód od Szkocji, na zachód od Irlandii). Opinia ta obejmuje dwa oddzielne TAC (dla 6aS, 7b i 7, z jednej strony, oraz dla 5b, 6b i 6aN, z drugiej strony). Według ICES należy opracować plan odnowy dla tych stad. Ponieważ, zgodnie z opinią naukową, plan zarządzania w odniesieniu do stada północnego¹ nie może być zastosowany wobec stad łącznie, a nie jest możliwe ustalenie osobnych uprawnień do połowów dla tych dwóch stad, TAC ustala się w taki sposób, aby zezwolić na ograniczone połowy w ramach naukowego programu pobierania próbek prowadzonego na zasadach komercyjnych.
- (13) W przypadku stad, dla których nie ma wystarczających lub rzetelnych danych pozwalających na oszacowanie ich wielkości, środki w zakresie zarządzania i poziomy TAC powinny być zgodne z podejściem ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem, określonym w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, przy jednoczesnym uwzględnieniu czynników charakterystycznych dla danego stada, w tym w szczególności dostępnych informacji o tendencjach zachodzących w stadzie i kwestii związanych z połowami wielogatunkowymi.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów (Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 6).

- (14) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96¹ wprowadzono dodatkowe warunki dotyczące corocznego zarządzania TAC, w tym również – w art. 3 i 4 tego rozporządzenia – przepisy dotyczące elastyczności w odniesieniu do zasobów objętych przezornościowymi i analitycznymi TAC. Zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia, ustalając TAC, Rada ma wskazać, do których stad nie będą miały zastosowania jego art. 3 lub 4, w szczególności ze względu na biologiczny stan tych stad. Ostatnio dla wszystkich stad objętych obowiązkiem wyładunku na mocy art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 został wprowadzony mechanizm elastyczności obejmującej kolejny rok. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która zagroziłaby zasadzie racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza, utrudniłaby realizację celów WPRyb i pogorszyłaby biologiczny stan stad, należy stwierdzić, że art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 mają zastosowanie do analitycznych TAC tylko wówczas, gdy nie korzysta się z elastyczności obejmującej kolejny rok przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (15) W przypadku gdy TAC dla danego stada przydzielany jest tylko jednemu państwu członkowskiemu, należy upoważnić to państwo członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu do ustalenia poziomu tego TAC. Należy ustanowić przepisy w celu zapewnienia, aby przy ustalaniu poziomu TAC dane państwo członkowskie postępowało w sposób w pełni zgodny z zasadami i przepisami WPRyb.
- (16) Konieczne jest ustalenie pułapów nakładu połowowego na 2018 r. zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 509/2007, art. 9 rozporządzenia (WE) nr 676/2007, a także art. 5, 6, 7 i 9 rozporządzenia (UE) 2016/1627 oraz załącznika I do tego rozporządzenia.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

- (17) W celu zagwarantowania pełnego wykorzystania uprawnień do połowów należy zezwolić na wdrażanie elastycznych ustaleń pomiędzy niektórymi obszarami TAC, w przypadku gdy dotyczy to tych samych stad biologicznych. Oprócz istniejącej elastyczności między obszarami należy wprowadzić w szczególności ograniczoną elastyczność między obszarami w odniesieniu do molwy: z podobszarów ICES 6–14 na wody Unii podobszaru 4 oraz w odniesieniu do rajokształtnych: między rejonem 7d a wodami Unii rejonu 2a i podobszaru 4.
- (18) W przypadku niektórych gatunków, takich jak niektóre gatunki rekinów, nawet ograniczona działalność połowowa mogłaby stanowić poważne zagrożenie dla ich ochrony. Uprawnienia do połowów takich gatunków powinny zatem zostać całkowicie ograniczone poprzez wprowadzenie ogólnego zakazu ich połowów.
- (19) Na 11. konferencji stron Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, która odbyła się w Quito w dniach 3–9 listopada 2014 r., do wykazów gatunków chronionych w dodatkach I i II do konwencji dodano – ze skutkiem od dnia 8 lutego 2015 r. – szereg gatunków. Dlatego należy zapewnić ochronę tych gatunków w odniesieniu do unijnych statków rybackich prowadzących połowy we wszystkich wodach i statków rybackich spoza Unii prowadzących połowy w wodach Unii.

- (20) Korzystanie z określonych w niniejszym rozporządzeniu uprawnień do połowów dostępnych dla unijnych statków rybackich podlega rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009¹, a w szczególności jego art. 33 i 34, dotyczącym zapisu połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Niezbędne jest zatem określenie kodów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie przy przysyłaniu Komisji danych dotyczących wyładunków stad objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (21) Zgodnie z opinią ICES należy utrzymać szczególny system zarządzania dobijakami i powiązаныmi przyłowami w wodach Unii rejonów ICES 2a i 3a oraz podobszaru ICES 4. Zważywszy, że oczekuje się, że opinia naukowa ICES będzie dostępna dopiero w lutym 2018 r., TAC i kwoty dla tego stada należy do czasu wydania opinii ustalić tymczasowo na poziomie zerowym.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- (22) Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowach lub protokołach w sprawie stosunków w dziedzinie rybołówstwa z Norwegią¹ i Wyspami Owczymi² Unia przeprowadziła z tymi partnerami konsultacje w sprawie uprawnień do połowów. Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowie i protokole w sprawie połowów z Grenlandią³ wspólny komitet ustalił poziom uprawnień do połowów dostępnych dla Unii w wodach Grenlandii w 2018 r. Te uprawnienia do połowów należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (23) Na corocznym posiedzeniu w 2017 r. Komisja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) przyjęła środki ochronne dotyczące dwóch stad karmazynów w Morzu Irmingera. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (24) Na corocznym posiedzeniu w 2017 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) utrzymała na tym samym poziomie TAC dla tuńczyka białego w południowym Atlantyku oraz dla tuńczyka żółtopłetwego. Komisja ICCAT przyjęła również zwiększenie TAC dla tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz tuńczyka białego w północnym Atlantyku. TAC na 2018 r. dla tuńczyka białego w północnym Atlantyku już odzwierciedla zmniejszenie o 945,56 ton w związku z przełowieniem, do którego doszło w 2016 r. To przełowienie zostało zrekompensowane na poziomie ICCAT za pomocą uprawnień do połowów innych państw członkowskich (Francja, Irlandia, Portugalia i Zjednoczone Królestwo). Aby w pełni zrekompensować te państwa członkowskie, potrzebna będzie dodatkowa spłata ze strony Hiszpanii.

¹ Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48).

² Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 12).

³ Umowa partnerska w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, s. 4) oraz Protokół ustanawiający wielkości uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w tej umowie (Dz.U. L 293 z 23.10.2012, s. 5).

- (25) W 2018 r. TAC dla włócznika w Morzu Śródziemnym został zmniejszony zgodnie z zaleceniem ICCAT 16-05. Podobnie jak ma to już miejsce w przypadku stada tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, połowy dokonywane w ramach połowów rekreacyjnych w odniesieniu do wszystkich pozostałych stad ICCAT powinny podlegać limitom połowowym przyjętym przez ICCAT. Unijne statki rybackie o długości co najmniej 20 metrów połowiące opastuna w obszarze objętym konwencją ICCAT powinny ponadto podlegać ograniczeniom zdolności przyjętym przez ICCAT w zaleceniu ICCAT 15-01. Wszystkie te środki należy wprowadzić do prawa Unii.
- (26) Na 36. corocznym posiedzeniu w 2017 r. strony Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) przyjęły na okres od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia 30 listopada 2018 r. limity połowowe zarówno w odniesieniu do gatunków docelowych, jak i do gatunków stanowiących przyłowy. Przy ustalaniu uprawnień do połowów na 2018 r. należy uwzględnić wykorzystanie kwot w 2017 r.
- (27) Na corocznym posiedzeniu w 2017 r. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) przyjęła nowe ograniczenia połowowe w odniesieniu do tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), które nie mają wpływu na limity połowowe Unii w IOTC. Zmniejszyła również możliwości używania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb i wykorzystywania statków dostawczych. Ponieważ działalność statków dostawczych oraz używanie urządzeń do sztucznej koncentracji ryb stanowią integralną część nakładu połowowego wykorzystywanego przez floty statków rybackich do połowów okrężnicą, środek ten należy wprowadzić do prawa Unii.

- (28) Coroczne posiedzenie Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) odbędzie się w dniach 30 stycznia – 3 lutego 2018 r. Do czasu tego corocznego posiedzenia należy tymczasowo utrzymać obowiązujące środki w obszarze objętym konwencją SPRFMO.
- (29) Na corocznym posiedzeniu w 2017 r. Międzyamerykańska Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) przyjęła środki ochronne dla tuńczyka żółtopłetwego, opastuna oraz bonito na lata 2018–2020 oraz zmieniła istniejący środek ochronny na 2017 r. dla tych gatunków. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (30) Na corocznym posiedzeniu w 2017 r. Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT) potwierdziła TAC dla tuńczyka południowego na lata 2018–2020, przyjęty na corocznym posiedzeniu w 2016 r. Obowiązujące obecnie środki dotyczące przydziału uprawnień do połowów przyjęte przez CCSBT należy wprowadzić do prawa Unii.
- (31) Na corocznym posiedzeniu w 2017 r. Organizacja Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO) nie zmieniła przyjętego w 2016 r. środka ochrony dotyczącego dwuletnich TAC dla antara patagońskiego, krabów z gatunków *Chaceon* spp., beryksów i pancerzykowców. Środek ochrony dotyczący dwuletnich TAC dla gardłosza atlantyckiego w rejonie B1 nie został zmieniony i obowiązuje w 2018 r. Obowiązujące obecnie środki dotyczące przydziału uprawnień do połowów przyjęte przez SEAFO należy wprowadzić do prawa Unii.

- (32) Na 14. corocznym posiedzeniu Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) przyjęła środki ochrony i zarządzania dotyczące tuńczyków tropikalnych. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (33) Na 39. corocznym posiedzeniu w 2017 r. Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) przyjęła na 2018 r. szereg uprawnień do połowów w odniesieniu do niektórych stad w podobszarach 1–4 obszaru objętego konwencją NAFO. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (34) Na 40. corocznym posiedzeniu w 2016 r. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) przyjęła limity połowowe i ograniczenia nakładu połowowego w odniesieniu do niektórych małych stad pelagicznych na lata 2017 i 2018 w podobszarach geograficznych 17 i 18 (Morze Adriatyckie) obszaru objętego porozumieniem GFCM. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii. Maksymalne limity połowowe określone w załączniku IL są ustalone wyłącznie na jeden rok oraz bez uszczerbku dla wszelkich innych środków przyjmowanych w przyszłości, a także jakiegokolwiek systemu podziału między państwa członkowskie.
- (35) Uwzględniając specyfikę floty słoweńskiej i jej marginalny wpływ na stada małych gatunków pelagicznych, należy zachować istniejące wzorce połowowe i zapewnić dostęp floty słoweńskiej do określonej minimalnej ilości małych gatunków pelagicznych.

- (36) Niektóre środki międzynarodowe, które ustanawiają lub ograniczają uprawnienia do połowów dla Unii, są przyjmowane przez odnośne regionalne organizacje ds. rybołówstwa (zwane dalej „RFMO”) pod koniec roku i zaczynają obowiązywać przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Przepisy wprowadzające te środki do prawa Unii powinny mieć zatem zastosowanie z mocą wsteczną. W szczególności – ze względu na to, że okres połowu w obszarze objętym konwencją CCAMLR trwa od dnia 1 grudnia do dnia 30 listopada, a co za tym idzie, niektóre uprawnienia do połowów lub zakazy na obszarze objętym konwencją CCAMLR ustanawia się na okres rozpoczynający się od dnia 1 grudnia 2017 r. – odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie od tej daty. Takie zastosowanie z mocą wsteczną pozostaje bez uszczerbku dla zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ członkowie CCAMLR nie mogą poławiać w obszarze objętym konwencją CCAMLR bez upoważnienia.
- (37) W odniesieniu do uprawnień do połowów kraba śnieżnego na obszarze wokół Svalbardu, traktat paryski z 1920 r. przyznaje wszystkim jego stronom równy i niedyskryminacyjny dostęp do zasobów, w tym również w zakresie połowów. Stanowisko Unii w sprawie tego dostępu w odniesieniu do połowów kraba śnieżnego na obszarze szelfu kontynentalnego wokół Svalbardu zostało przedstawione w dwóch notach werbalnych skierowanych do Norwegii: z dnia 25 października 2016 r. i z dnia 24 lutego 2017 r. W celu zapewnienia, aby eksploatacja kraba śnieżnego w obszarze wokół Svalbardu była zgodna z niedyskryminacyjnymi zasadami zarządzania, które mogą zostać określone przez Norwegię wykonującą suwerenność i jurysdykcję nad obszarem objętym wspomnianym traktatem, należy ustalić liczbę statków uprawnionych do prowadzenia takich połowów. Przydział takich uprawnień do połowów między państwa członkowskie jest ograniczony do 2018 r. Przypomina się, że w Unii podstawowa odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z mającym zastosowanie prawem leży po stronie państw członkowskich bandery.

- (38) Zgodnie z deklaracją Unii skierowaną do Boliwariańskiej Republiki Wenezueli w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach Unii w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli¹, niezbędne jest ustalenie uprawnień do połowów dostępnych dla Wenezueli w wodach Unii w odniesieniu do lucjanowatych.
- (39) Z uwagi na fakt, że niektóre przepisy są stosowane w sposób ciągły, oraz aby uniknąć braku pewności prawa w okresie między końcem 2017 r. a datą wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na 2018 r., należy zapewnić, aby przepisy dotyczące zakazów i okresów zamkniętych miały nadal zastosowanie na początku 2019 r., do czasu wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na 2019 r.
- (40) W celu zapewnienia jednolitych warunków udzielania poszczególnym państwom członkowskim upoważnień do korzystania z systemu zarządzania przydziałami nakładu połowowego według systemu opartego na kilowatodniach, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011².

¹ Dz.U. L 6 z 10.1.2012, s. 9.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (41) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyznawania dodatkowych dni przebywania na morzu za trwałe zaprzestanie działalności połowowej oraz za zwiększenie obecności obserwatorów naukowych, a także w odniesieniu do ustanowienia formatu arkusza kalkulacyjnego służącego do gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących transferu dni przebywania na morzu między statkami pływającymi pod banderą państwa członkowskiego.
- (42) Aby uniknąć przerwy w działalności połowowej oraz zapewnić rybakom unijnym środki do życia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących ograniczeń nakładów połowowych, które powinny mieć zastosowanie od dnia 1 lutego 2018 r., oraz niektórych przepisów dotyczących poszczególnych regionów, które powinny mieć szczególną datę rozpoczęcia stosowania. W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu.
- (43) Uprawnienia do połowów należy stosować w pełnej zgodności z mającym zastosowanie prawem Unii.
- (44) Zgodnie z zaktualizowaną opinią naukową ICES roczne połowy turbotu w podobszarze ICES 4 nie powinny wynosić więcej niż 4952 tony w latach 2017–2019. Należy zatem zmienić TAC dla turbotu i nagłada w Morzu Północnym, aby zezwolić na wyższe połowy tych gatunków również w 2017 r. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Rady (UE) 2017/127¹.

¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/127 z dnia 20 stycznia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2017 r. dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2017, s. 1).

- (45) TAC dla turbota i nagłada w Morzu Północnym (rejony ICES IIa i IV) przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2017/127 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2017 r. Przepisy zmieniające zawarte w niniejszym rozporządzeniu również powinny mieć zastosowanie od tej daty. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie narusza zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ odnośne uprawnienia do połowów zostały zwiększone w porównaniu z uprawnieniami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2017/127,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów dostępne w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb.
2. Uprawnienia do połowów, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) limity połowowe na 2018 r. oraz, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, na 2019 r.;
 - b) ograniczenia nakładu połowowego na okres od dnia 1 lutego 2018 r. do dnia 31 stycznia 2019 r., z wyjątkiem przypadków, dla których w art. 26, 27 i 39 oraz w załączniku IIE określono ograniczenia nakładu w odniesieniu do innych okresów, a także w zakresie urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;
 - c) uprawnienia do połowów na okres od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia 30 listopada 2018 r. w odniesieniu do niektórych stad obszaru objętego konwencją CCAMLR;
 - d) uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad w obszarze objętym konwencją IATTC określone w art. 28 dla wyszczególnionych w tym artykule okresów w latach 2018 i 2019.

Artykuł 2
Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących statków:
 - a) unijnych statków rybackich;
 - b) statków państw trzecich na wodach Unii.
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do połowów rekreacyjnych, jeżeli zostały one wyraźnie wymienione w odnośnych przepisach.

Artykuł 3
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Dodatkowo stosuje się następujące definicje:

- a) „statek państwa trzeciego” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa trzeciego i zarejestrowany w państwie trzecim;
- b) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do celów takich jak rekreacja, turystyka lub sport;
- c) „wody międzynarodowe” oznaczają wody niepodlegające suwerenności lub jurysdykcji któregośkolwiek państwa;

- d) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza:
- (i) w przypadku połowów podlegających obowiązkowi wyładunku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 – ilość ryb, którą można odłowić każdego roku z poszczególnych stad;
 - (ii) w przypadku wszystkich pozostałych połowów – ilość ryb, którą można wyładować każdego roku z poszczególnych stad;
- e) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- f) „oceny analityczne” oznaczają ilościowe oceny tendencji zachodzących w obrębie danego stada, oparte na danych dotyczących biologii i eksploatacji stada, których jakość w świetle analizy naukowej okazała się wystarczająco wysoka, aby możliwe było wydanie opinii naukowej dotyczącej przyszłych połowów;
- g) „rozmiar oczek sieci” oznacza rozmiar oczek sieci rybackich określony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 517/2008¹;
- h) „unijny rejestr floty rybackiej” oznacza rejestr utworzony przez Komisję zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- i) „dziennik połowowy” oznacza dziennik, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 517/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w odniesieniu do ustalania rozmiaru oczek oraz oceny grubości przędzy sieci rybackich (Dz.U. L 151 z 11.6.2008, s. 5).

Artykuł 4
Obszary połowowe

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje obszarów:

- a) „obszary ICES” (Międzynarodowej Rady Badań Morza) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 218/2009¹;
- b) „cieśnina Skagerrak” oznacza obszar geograficzny ograniczony od zachodu linią biegnącą od latarni morskiej Hantsholm do latarni morskiej Lindesnes oraz od południa linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliższego położonego punktu na wybrzeżu Szwecji;
- c) „cieśnina Kattegat” oznacza obszar geograficzny ograniczony od północy linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliższego położonego punktu na wybrzeżu Szwecji, a od południa ograniczony linią biegnącą od Hasenøre do Gnibens Spids, od Korshage do Spodsbjerg oraz od Gilbjerg Hoved do Kullen;
- d) „jednostka 16 podobzaru ICES 7” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
 - 53° 30' N 15° 00' W,
 - 53° 30' N 11° 00' W,
 - 51° 30' N 11° 00' W,

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

- 51° 30' N 13° 00' W,
- 51° 00' N 13° 00' W,
- 51° 00' N 15° 00' W,
- 53° 30' N 15° 00' W;

e) „jednostka 26 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:

- 43° 00' N 8° 00' W,
- 43° 00' N 10° 00' W,
- 42° 00' N 10° 00' W,
- 42° 00' N 8° 00' W;

f) „jednostka 27 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:

- 42° 00' N 8° 00' W,
- 42° 00' N 10° 00' W,
- 38° 30' N 10° 00' W,
- 38° 30' N 9° 00' W,

- 40° 00' N 9° 00' W,
- 40° 00' N 8° 00' W;
- g) „jednostka 30 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny podlegający jurysdykcji Hiszpanii w Zatoce Kadyksu i w wodach przylegających do rejonu 9a:
- h) „Zatoka Kadyksu” oznacza część rejonu ICES 9a na wschód od 7° 23' 48" W;
- i) „obszary CECAF” (Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009¹;
- j) „obszary NAFO” (Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009²;
- k) „obszar objęty konwencją SEAFO” (Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim³;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez państwa członkowskie dokonujące połowów na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 42).

³ Zawarta na mocy decyzji Rady 2002/738/WE z dnia 22 lipca 2002 r. sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 39).

- l) „obszar objęty konwencją ICCAT” (Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego) oznacza obszar geograficzny określony w Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego¹;
- m) „obszar objęty konwencją CCAMLR” (Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki) oznacza obszar geograficzny określony w art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 601/2004²;
- n) „obszar objęty konwencją IATTC” (Miądzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o wzmochnieniu Miądzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r.³;

¹ Unia przystąpiła do niej na mocy decyzji Rady 86/238/EWG z dnia 9 czerwca 1986 r. dotyczącej przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki i uchylające rozporządzenia: (EWG) nr 3943/90, (WE) nr 66/98 i (WE) nr 1721/1999 (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16).

³ Zawarta na mocy decyzji Rady 2006/539/WE z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmochnienia Miądzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22).

- o) „obszar podlegający kompetencji IOTC” (Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim) oznacza obszar geograficzny określony w Umowie o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim¹;
- p) „obszar objęty konwencją SPRFMO” (Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi²;
- q) „obszar objęty konwencją WCPFC” (Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku³;
- r) „podobszary geograficzne GFCM” (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oznaczają obszary zdefiniowane w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011⁴;

¹ Unia przystąpiła do niej na mocy decyzji Rady 95/399/WE z 18 września 1995 r. dotyczącej przystąpienia Wspólnoty do Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

² Unia przystąpiła do niej na mocy decyzji Rady 2012/130/UE z dnia 3 października 2011 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi (Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 1).

³ Unia przystąpiła do niej na mocy decyzji Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

- s) „obszar pełnomorski Morza Beringa” oznacza pełnomorski obszar geograficzny Morza Beringa leżący poza zasięgiem 200 mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość wód terytorialnych państw nadbrzeżnych leżących nad Morzem Beringa;
- t) „obszar podlegający jednocześnie IATTC i WCPFC” oznacza obszar geograficzny wyznaczony przez następujące granice:
- 150° długości geograficznej zachodniej,
 - 130° długości geograficznej zachodniej,
 - 4° szerokości geograficznej południowej,
 - 50° szerokości geograficznej południowej.

TYTUŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

DLA UNIJNYCH STATKÓW RYBACKICH

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 5

TAC i przydziały

1. TAC dla unijnych statków rybackich w wodach Unii lub w niektórych wodach nienależących do Unii oraz podział tych TAC między państwa członkowskie, a także, w stosownych przypadkach, warunki funkcjonalnie związane z nimi określono w załączniku I.
2. Zezwala się unijnym statkom rybackim na dokonywanie połowów – w granicach TAC określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia – w wodach, na których jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawują Wyspy Owcze, Grenlandia i Norwegia, oraz w wodach obszaru połowowego wokół Jan Mayen, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 15 niniejszego rozporządzenia, w załączniku III do niniejszego rozporządzenia oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1006/2008¹ i przepisach wykonawczych do niego.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

Artykuł 6

Wielkości TAC ustalane przez państwa członkowskie

1. W odniesieniu do niektórych stad ryb TAC są ustalane przez zainteresowane państwo członkowskie. Stada te określono w załączniku I.
2. TAC, które będą ustalane przez państwo członkowskie, muszą:
 - a) być zgodne z zasadami i przepisami WPRyb, w szczególności z zasadą zrównoważonej eksploatacji stada; oraz
 - b) prowadzić:
 - (i) jeżeli dostępne są oceny analityczne – z jak największym prawdopodobieństwem – do eksploatacji stada zgodnej z maksymalnym podtrzymywalnym połowem, począwszy od 2018 r.; lub
 - (ii) jeżeli oceny analityczne są niedostępne lub niepełne – do eksploatacji stada zgodnej z ostrożnościowym podejściem do zarządzania rybołówstwem.
3. Do dnia 15 marca 2018 r. każde zainteresowane państwo członkowskie przedłoży Komisji następujące informacje:
 - a) przyjęte TAC;
 - b) zgromadzone i ocenione przez zainteresowane państwo członkowskie dane, na podstawie których określono wysokość przyjętych TAC;
 - c) szczegółowe wyjaśnienie zgodności przyjętych TAC z ust. 2.

Artykuł 7

Warunki wylądunku połowów i przyłowów

1. Połowy niepodlegające obowiązkowi wylądunku ustanowionemu w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 są zatrzymywane na statku lub wyladowywane wyłącznie w przypadku, gdy:
 - a) zostały dokonane przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego dysponującego określoną kwotą i gdy kwota ta nie została wyczerpana; lub
 - b) stanowią część kwoty unijnej, której nie przydzielono państwom członkowskim w ramach kwot, i która nie została wyczerpana.
2. Stada gatunków niedocelowych w bezpiecznych granicach biologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia do celów odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot, o których mowa w tym artykule.

Artykuł 8

Limity nakładu połowowego

Do okresów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), stosuje się następujące środki dotyczące nakładu połowowego:

- a) załącznik IIA do zarządzania stadami gładzicy i soli w podobszarze ICES 4;
- b) załącznik IIB do odbudowy stad morszczuka i homarca w rejonach ICES 8c i 9a, z wyjątkiem Zatoki Kadyksu;
- c) załącznik IIC do zarządzania stadem soli w rejonie ICES 7e.

Artykuł 9

Środki dotyczące połowów labraksa

1. Zabrania się unijnym statkom rybackim, a także w odniesieniu do wszelkich połowów przemysłowych prowadzonych z brzegu, poławiania labraksa w rejonach ICES 4b i 4c oraz w podobszarze ICES 7. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, przemieszczania i wyładunku labraksa złowionego w tym obszarze.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w styczniu 2018 r. oraz od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 2018 r. w rejonach ICES 4b, 4c, 7d, 7e, 7f i 7h oraz w wodach w obrębie 12 mil morskich od linii podstawowych podlegających suwerenności Zjednoczonego Królestwa w rejonach ICES 7a i 7g unijne statki rybackie mogą poławiać labraksa, oraz zatrzymywać na statku, przeładowywać, przemieszczać lub wyładowywać labraksa złowionego w tych obszarach przy użyciu następujących narzędzi i w ramach następujących limitów:
 - a) przy użyciu włoków dennych¹: dla nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 100 kg miesięcznie i 1 % masy całkowitych połowów organizmów morskich złowionych przez ten statek w każdym dniu;
 - b) przy użyciu niewodów²: dla nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 180 kg miesięcznie i 1 % masy całkowitych połowów organizmów morskich złowionych przez ten statek w każdym dniu;
 - c) przy użyciu haków i lin³: nie więcej niż 5 ton rocznie na statek;
 - d) przy użyciu stawnych sieci skrzelowych⁴: dla nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 1,2 tony rocznie na statek.

¹ Wszystkie rodzaje włoków dennych, w tym OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS, TB.

² Wszystkie rodzaje niewodów, w tym SSC, SDN, SPR, SV, SB, SX.

³ Wszystkie połowy takłowe lub wędowe i wędkarstwo rekreacyjne, w tym LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX i LLS.

⁴ Wszystkie stawne sieci skrzelowe i pułapki, w tym GTR, GNS, FYK, FPN i FIX.

Odstępstwa określone w akapicie pierwszym mają zastosowanie do unijnych statków rybackich, które w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. odnotowały połowy labraksa: w odniesieniu do lit. c) zapisane połowy za pomocą haków i lin, a w odniesieniu do lit. d) zapisane połowy za pomocą stawnych sieci skrzelowych. W przypadku zastąpienia unijnego statku rybackiego państwa członkowskie mogą zezwolić, aby odstępowstwo miało zastosowanie do innego statku rybackiego, pod warunkiem że liczba unijnych statków rybackich objętych odstępowstwem i ich łączna zdolność połowowa nie ulegną zwiększeniu.

3. Limitów połowowych określonych w ust. 2 nie można przenosić między statkami, a w przypadku gdy zastosowanie ma limit miesięczny – między miesiącami. Dla unijnych statków rybackich poławiających za pomocą więcej niż jednego narzędzia w jednym miesiącu kalendarzowym stosuje się najniższy limit połowowy określony w ust. 2 w odniesieniu do każdego z narzędzi.

Nie później niż 15 dni po zakończeniu każdego miesiąca państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania z wszystkich połowów labraksa w rozbiciu na rodzaje narzędzi.

4. W połowach rekreacyjnych, w tym również w połowach prowadzonych z brzegu, w rejonach ICES 4b, 4c, 7a–7k, dozwolone są wyłącznie połowy labraksa typu „złów i wypuść”. Zabrania się zatrzymywania na statku, przemieszczania, przeładunku i wyładunku labraksa złowionego w tym obszarze.
5. W ramach połowów rekreacyjnych w rejonach ICES 8a i 8b dozwolone jest zatrzymywanie maksymalnie trzech osobników labraksa na osobę dziennie.

Artykuł 10

Środki dotyczące połowów węgorza europejskiego

Zabrania się unijnym statkom rybackim i statkom państw trzecich, a także w odniesieniu do wszelkich połowów przemysłowych prowadzonych z brzegu, poławiania węgorza europejskiego o całkowitej długości co najmniej 12 cm w wodach Unii obszaru ICES, w tym w Morzu Bałtyckim, w okresie kolejnych trzech miesięcy między dniem 1 września 2018 r. a dniem 31 stycznia 2019 r., ustalonym przez każde państwo członkowskie. Nie później niż w dniu 1 czerwca 2018 r. państwa członkowskie powiadomią Komisję o ustalonym okresie.

Artykuł 11

Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

1. Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:
 - a) wymian dokonywanych na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - b) odliczeń i ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - c) ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008;
 - d) dodatkowych wyładunków dozwolonych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - e) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

- f) odliczeń dokonywanych na podstawie art. 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - g) transferów i wymian kwot na podstawie art. 15 niniejszego rozporządzenia.
- 2. Stada, które podlegają TAC przezornościowym lub analitycznym, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na potrzeby ustalanych z roku na rok warunków zarządzania TAC i kwotami przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 847/96.
 - 3. O ile w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie określono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 ma zastosowanie do stad podlegających TAC przezornościowemu, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia – do stad podlegających TAC analitycznemu.
 - 4. Art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie mają zastosowania w przypadku, gdy państwo członkowskie korzysta z obejmującej kolejny rok elastyczności przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 12

Okresy zamknięte dla połowów

- 1. W okresie od dnia 1 maja do dnia 31 maja 2018 r. zabrania się połowów lub zatrzymywania na statku wszystkich następujących gatunków w Porcupine Bank: dorsz atlantycki, smuklice, żabnicowate, plamiak, witlinek, morszczuk, homarzec, gładzica, rdzawiec, czarniak, rajokształtne, sola, brośma, molwa błękitna, molwa i koleń.

Do celów niniejszego ustępu Porcupine Bank obejmuje obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:

Punkt	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
1	52° 27' N	12° 19' W
2	52° 40' N	12° 30' W
3	52° 47' N	12° 39,600' W
4	52° 47' N	12° 56' W
5	52° 13,5' N	13° 53,830' W
6	51° 22' N	14° 24' W
7	51° 22' N	14° 03' W
8	52° 10' N	13° 25' W
9	52° 32' N	13° 07,500' W
10	52° 43' N	12° 55' W
11	52° 43' N	12° 43' W
12	52° 38,800' N	12° 37' W
13	52° 27' N	12° 23' W
14	52° 27' N	12° 19' W

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego tranzyt przez Porcupine Bank, gdy na statku są gatunki, o których mowa w tym akapicie, dozwolony jest zgodnie z art. 50 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

2. Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2018 r. oraz od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2018 r. w rejonach ICES 2a, 3a oraz podobszarze ICES 4 zabrania się przemysłowych połowów dobijaków włokiem dennym, niewodem lub podobnymi narzędziami ciągnionymi o rozmiarze oczek sieci mniejszym niż 16 mm.

Zakaz określony w akapicie pierwszym ma również zastosowanie do statków państw trzecich upoważnionych do połowów dobijaków i powiązanych przyłowów w wodach Unii podobszaru ICES 4.

Artykuł 13

Zakazy

1. Zabrania się unijnym statkom rybackim połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania lub wyładowywania następujących gatunków:
- a) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Unii rejonów ICES 2a, 3a i 7d oraz podobszaru ICES 4;
 - b) żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*) we wszystkich wodach;
 - c) kolenia czerwonego (*Centrophorus squamosus*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4 oraz w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
 - d) kolenia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4 oraz w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;

- e) dŁugoszpara (*Cetorhinus maximus*) we wszystkich wodach;
- f) lksy (*Dalatias licha*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4 oraz w wodach Unii i wodach miŁdzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
- g) kolenia kolcobrodego (*Deania calcea*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4 oraz w wodach Unii i wodach miŁdzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
- h) kompleksu gatunków (*Dipturus cf. flossada* oraz *Dipturus cf. intermedia*) rai gŁadkiej (*Dipturus batis*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszarów ICES 3, 4, 6, 7, 8, 9 i 10;
- i) kolczaka wielkiego (*Etmopterus princeps*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4 oraz w wodach Unii i wodach miŁdzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
- j) kolczaka smukŁego (*Etmopterus pusillus*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4 oraz w wodach Unii i wodach miŁdzynarodowych podobszarów ICES 1, 5, 6, 7, 8, 12 i 14;
- k) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*) w przypadku połowów takłami w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4 oraz w wodach Unii i wodach miŁdzynarodowych podobszarów ICES 1, 5, 6, 7, 8, 12 i 14;
- l) ŹarŁacza śledziowego (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach;
- m) manty z gatunku *Manta alfredi* we wszystkich wodach;
- n) manty z gatunku *Manta birostris* we wszystkich wodach;

- o) następujących gatunków z rodzaju *Mobula* we wszystkich wodach:
- (i) mobuli śródziemnomorskiej (*Mobula mobular*),
 - (ii) *Mobula rochebrunei*,
 - (iii) *Mobula japanica*,
 - (iv) *Mobula thurstoni*,
 - (v) *Mobula eregoodootenkee*,
 - (vi) *Mobula munkiana*,
 - (vii) *Mobula tarapacana*,
 - (viii) *Mobula kuhlii*,
 - (ix) *Mobula hypostoma*;
- p) następujących gatunków pił (*Pristidae*) we wszystkich wodach:
- (i) *Anoxypristis cuspidata*,
 - (ii) piły karłowatej (*Pristis clavata*),
 - (iii) piły drobnozębnej (*Pristis pectinata*),
 - (iv) piły zwyczajnej (*Pristis pristis*),
 - (v) *Pristis zijsron*;

- q) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES 3a;
- r) rai czarnobrzuchej (*Dipturus nidarosiensis*) w wodach Unii rejonów ICES 6a, 6b, 7a, 7b, 7c, 7e, 7f, 7 g, 7h i 7k;
- s) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Unii podobszarów ICES 6 i 10;
- t) rai siwej (*Rostroraja alba*) w wodach Unii podobszarów ICES 6, 7, 8, 9 i 10;
- u) rochowatych (*Rhinobatidae*) w wodach Unii podobszarów ICES 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 12;
- v) kolenia (*Squalus acanthias*) w wodach Unii podobszarów ICES 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10, z wyjątkiem programów unikania określonych w załączniku IA;
- w) anioła morskiego (*Squatina squatina*) w wodach Unii.

2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

Artykuł 14

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przedkładając Komisji zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dane dotyczące wyładunków ilości złowionych ze stad, stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział II

Upoważnienia do połowów w wodach państw trzecich

Artykuł 15

Upoważnienia do połowów

1. Maksymalną liczbę upoważnień do połowów dla unijnych statków rybackich połowiących w wodach państwa trzeciego określono w załączniku III.
2. W przypadku gdy jedno państwo członkowskie przekazuje innemu państwu członkowskiemu kwotę („swap”) w odniesieniu do obszarów połowowych określonych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, transfer obejmuje przekazanie odpowiednich upoważnień do połowów i jest zgłaszany Komisji. Nie można jednak przekroczyć całkowitej liczby upoważnień do połowów w odniesieniu do każdego obszaru połowowego, określonej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział III

Uprawnienia do połowów w wodach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem

Artykuł 16

Transfery i wymiany kwot

1. W przypadku gdy na podstawie przepisów regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem (zwanej dalej „RFMO”) dozwolone są transfery lub wymiany kwot między Umawiającymi się Stronami RFMO, dane państwo członkowskie (zwane dalej „zainteresowanym państwem członkowskim”) może prowadzić rozmowy z Umawiającą się Stroną RFMO oraz – w stosownych przypadkach – ustalać możliwe zakresy planowanych transferów lub wymian kwot.
2. Po powiadomieniu Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie Komisja może zatwierdzić zakres planowanych transferów lub wymian kwot, które były przedmiotem rozmów tego państwa członkowskiego z odpowiednią Umawiającą się Stroną RFMO. Następnie Komisja bez zbędnej zwłoki wyraża zgodę na dokonanie takiego transferu lub takiej wymiany kwot z odpowiednią Umawiającą się Stroną RFMO. Komisja powiadamia sekretariat RFMO o uzgodnionym transferze lub uzgodnionej wymianie kwot zgodnie z przepisami tej organizacji.
3. Komisja informuje państwa członkowskie o uzgodnionym transferze lub uzgodnionej wymianie kwot.

4. Uprawnienia do połowów otrzymane od odpowiedniej Umawiającej się Strony RFMO lub przekazane jej w ramach transferu lub wymiany kwot uznawane są za kwoty przydzielone zainteresowanemu państwu członkowskiemu lub odliczane od przydziału zainteresowanego państwa członkowskiego od momentu, w którym transfer lub wymiana kwot zostaną przeprowadzone zgodnie z warunkami porozumienia osiągniętego z odpowiednią Umawiającą się Stroną RFMO lub zgodnie z przepisami odpowiedniej RFMO, zależnie od przypadku. Taki przydział nie zmienia istniejącego klucza podziału do celów przydzielania uprawnień do połowów między państwami członkowskimi zgodnie z zasadą względnej stabilności działalności połowowej.
5. Niniejszy artykuł stosuje się do dnia 31 stycznia 2019 r. w odniesieniu do transferów kwot od Umawiającej się Strony RFMO na rzecz Unii oraz ich późniejszego przydziału państwom członkowskim.

SEKCJA 1

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT

Artykuł 17

Ograniczenia połowów oraz możliwości chowu, hodowli i tuczu

1. Liczbę unijnych kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm we wschodnim Atlantyku, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 1.
2. Liczbę unijnych łodzi uprawiających tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Śródziemnym, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 2.

3. Liczbę unijnych statków rybackich dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 3.
4. Liczbę statków upoważnionych do poławiania, zatrzymywania na statku, dokonywania przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, oraz ich całkowitą zdolność połowową wyrażoną jako pojemność brutto, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 4.
5. Liczbę tonarów służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 5.
6. Możliwości w zakresie chowu i hodowli tuńczyka błękitnopłetwego, możliwości w zakresie tuczu oraz maksymalną wprowadzaną ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego rozdzielaną między miejsca hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 6.
7. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów północnego tuńczyka białego jako gatunku docelowego zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 520/2007 ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 7 do niniejszego rozporządzenia.
8. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich o długości co najmniej 20 metrów, które prowadzą połowy opastuna na obszarze objętym konwencją ICCAT, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 8.

Artykuł 18
Połowy rekreacyjne

W stosownych przypadkach państwa członkowskie wydzielają określoną część przeznaczoną na połowy rekreacyjne w ramach kwot przydzielonych im zgodnie z załącznikiem ID.

Artykuł 19
Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy alopiasów (*Alopias superciliosus*) podczas jakiegokolwiek połowu.
2. Zabrania się ukierunkowanych połowów gatunków kosogonów należących do rodzaju *Alopias*.
3. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy młotowatych z rodziny *Sphyrnidae* (z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*) w związku z połowami w obszarze objętym konwencją ICCAT.
4. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych (*Carcharhinus longimanus*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.
5. Zabrania się zatrzymywania na statku żarłaczy jedwabistych (*Carcharhinus falciformis*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.

SEKCJA 2

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ CCAMLR

Artykuł 20

Zakazy i ograniczenia połowowe

1. Ukierunkowane połowy gatunków określonych w załączniku V część A są zakazane we wskazanych tam obszarach i okresach.
2. W odniesieniu do zwiadów rybackich, TAC oraz ograniczenia przyłowów określone w załączniku V część B mają zastosowanie we wskazanych tam podobszarach.

Artykuł 21

Zwiady rybackie

1. W 2018 r. państwa członkowskie mogą uczestniczyć w zwiadach rybackich w odniesieniu do antarów (*Dissostichus* spp.) przy użyciu takli w podobszarach FAO 88.1 i 88.2, a także w rejonach 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a poza obszarami podlegającymi jurysdykcji krajowej. Państwo członkowskie powiadamia Sekretariat CCAMLR o zamiarze uczestnictwa w takich połowach zgodnie z art. 7 i 7a rozporządzenia (WE) nr 601/2004, w każdym przypadku nie później niż w dniu 1 czerwca 2018 r.

2. W odniesieniu do podobszarów FAO 88.1 i 88.2, a także rejonów 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a – TAC oraz ograniczenia przyłówów przypadające na podobszar i rejon, a także ich rozdział między małe obszary badawcze (zwane dalej „SSRU”) w ramach każdego z nich, określono w załączniku V część B. Połowy w jakimkolwiek SSRU wstrzymuje się, jeżeli raportowany połów osiąga określony TAC, a dany SSRU zamyka się dla połowów na pozostałą część okresu połowu.
3. W celu uzyskania informacji niezbędnych do ustalenia możliwości rybołówstwa oraz uniknięcia nadmiernego skoncentrowania połowów oraz nakładu połowowego połowy odbywają się w możliwie największym zakresie geograficznym oraz batymetrycznym. Połowy w podobszarach FAO 88.1 i 88.2, a także w rejonach 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a są jednak zabronione na głębokościach nieprzekraczających 550 metrów.

Artykuł 22

Połowy kryla antarktycznego w okresie połowu 2018/2019

1. Jeżeli w sezonie połowowym 2018/2019 państwo członkowskie zamierza poławiać kryla antarktycznego (*Euphausia superba*) w obszarze objętym konwencją CCAMLR, powiadamia o tym zamiarze Komisję przy użyciu formularza zawartego w załączniku V część C do niniejszego rozporządzenia nie później niż w dniu 1 maja 2018 r. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja przekazuje powiadomienia Sekretariatowi CCAMLR nie później niż w dniu 30 maja 2018 r.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004, w odniesieniu do każdego statku, który państwo członkowskie zamierza upoważnić do uczestnictwa w połowach kryla antarktycznego.

3. Państwo członkowskie zamierzające poławiać kryla antarktycznego w obszarze objętym konwencją CCAMLR zgłasza swój zamiar dotyczący tego połowu wyłącznie w odniesieniu do upoważnionych statków pływających pod jego banderą w momencie powiadomienia albo pływających pod banderą innego członka CCAMLR, co do których spodziewa się, że w momencie dokonywania połowów będą pływały pod banderą tego państwa członkowskiego.
4. Państwa członkowskie mają prawo upoważnić do uczestnictwa w połowach kryla antarktycznego statki inne niż statki zgłoszone Sekretariatowi CCAMLR zgodnie z ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, jeżeli upoważniony statek nie może uczestniczyć w połowach z uzasadnionych przyczyn operacyjnych lub z powodu siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwa członkowskie niezwłocznie informują Sekretariat CCAMLR i Komisję, przekazując:
 - a) pełne dane statku zastępującego (statków zastępujących), w tym informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004;
 - b) wyczerpujące wyliczenie powodów uzasadniających zastąpienie oraz wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.
5. Państwa członkowskie nie upoważniają do połowów kryla antarktycznego statku znajdującego się w jakimkolwiek wykazie CCAMLR dotyczącym statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (zwane dalej „połowami NNN”).

SEKCJA 3
OBSZAR PODLEGAJĄCY KOMPETENCJI IOTC

Artykuł 23

*Ograniczenie zdolności połowowej statków poławiających
w obszarze podlegającym kompetencji IOTC*

1. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich poławiających tuńczyki tropikalne w obszarze podlegającym kompetencji IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto określono w załączniku VI pkt 1.
2. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich poławiających włócznika (*Xiphias gladius*) oraz tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) w obszarze podlegającym kompetencji IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto określono w załączniku VI pkt 2.
3. Państwa członkowskie mogą dokonać ponownego przydziału statków przypisanych do jednego z dwóch rodzajów połowów, o których mowa w ust. 1 i 2, do drugiego rodzaju połowu, pod warunkiem że mogą wykazać Komisji, że taka zmiana nie prowadzi do zwiększenia nakładu połowowego w odniesieniu do danych stad ryb.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku propozycji transferu zdolności połowowej na rzecz ich floty statki, które mają zostać objęte transferem, znajdowały się w rejestrze statków IOTC lub w rejestrze statków innej RFMO zajmującej się połowami tuńczyka. Ponadto transferem nie mogą zostać objęte statki figurujące w wykazie dotyczącym statków prowadzących połowy NNN którejkolwiek RFMO.
5. Państwa członkowskie mogą zwiększyć swoją zdolność połowową, przekraczając pułapy, o których mowa w ust. 1 i 2, jedynie w ramach limitów określonych w planach rozwoju przedstawionych IOTC.

Artykuł 24

Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb oraz statki dostawcze

1. Statek rybacki do połowów okrężnicą nie może mieć w danym momencie rozmieszczonych więcej niż 350 aktywnych dryfujących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb.
2. Liczba statków dostawczych może wynosić nie więcej niż jeden statek dostawczy wspomagający nie mniej niż dwa statki rybackie do połowów okrężnicą, przy czym wszystkie te statki muszą pływać pod banderą tego samego państwa członkowskiego. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do państw członkowskich korzystających z tylko jednego statku dostawczego.
3. Jeden statek rybacki do połowów okrężnicą nie może być w danym momencie wspomagany przez więcej niż jeden statek dostawczy pływający pod banderą tego samego państwa.
4. Od dnia 1 stycznia 2018 r. w rejestrze upoważnionych statków IOTC nie rejestruje się nowych ani dodatkowych statków dostawczych.

Artykuł 25

Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyładunku jakichkolwiek części lub całych tusz kosogonów wszystkich gatunków z rodziny *Alopiidae* podczas jakiegokolwiek połowu.
2. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całych tusz żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) podczas jakiegokolwiek połowu, z wyjątkiem statków o długości całkowitej poniżej 24 metrów prowadzących operacje połowowe w wyłącznej strefie ekonomicznej (zwanej dalej „w.s.e.”) państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają, oraz pod warunkiem że ich połowy są przeznaczone wyłącznie do spożycia lokalnego.
3. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wolno okaleczać. Muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

SEKCJA 4

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SPRFMO

Artykuł 26

Połowry gatunków pelagicznych

1. Jedynie państwa członkowskie, które prowadziły aktywnie połowy gatunków pelagicznych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w 2007, 2008 lub 2009 r. mogą dokonywać połowów tych gatunków w tym obszarze zgodnie z TAC określonymi w załączniku IJ.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, ograniczają całkowitą pojemność brutto statków pływających pod ich banderą i prowadzących w 2017 r. połowy gatunków pelagicznych w tym obszarze do łącznego poziomu dla Unii wynoszącego 78 600 ton pojemności brutto.
3. Uprawnienia do połowów określone w załączniku IJ można wykorzystywać wyłącznie pod warunkiem, że państwa członkowskie wyślą Komisji wykaz statków prowadzących aktywnie połowy lub zaangażowanych w przeladunek w obszarze objętym konwencją SPRFMO, zapisy z systemów monitorowania statków, miesięczne raporty połowowe oraz, jeżeli są dostępne, dane na temat zawinięć do portów, najpóźniej do piątego dnia następnego miesiąca, w celu przekazania tych informacji Sekretariatowi SPRFMO.

Artykuł 27
Połowy denne

1. Państwa członkowskie ograniczają połowy denne lub nakład połowowy w odniesieniu do połowów dennych w 2017 r. do tych części obszaru objętego konwencją SPRFMO, gdzie prowadzono połowy denne w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r., i do poziomu, który nie przekracza średniego rocznego poziomu połowów lub parametrów nakładów połowowych z tego okresu. Mogą one dokonywać połowów w zakresie wykraczającym poza udokumentowany poziom, tylko jeżeli SPRFMO zatwierdzi ich plany połowowe przekraczające poziom udokumentowanych połowów.
2. Państwa członkowskie bez udokumentowanych połowów lub nakładu połowowego w odniesieniu do połowów dennych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. nie mogą dokonywać połowów, chyba że SPRFMO zatwierdzi ich plan połowowy bez tej dokumentacji.

SEKCJA 5

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ IATTC

Artykuł 28

Połowry przy użyciu okrężnicy

1. Połowry tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), opastuna (*Thunnus obesus*) oraz bonito (*Katsuwonus pelamis*) dokonywane przez statki rybackie do połowów okrężnicą są zabronione:
 - a) od dnia 29 lipca godz. 00.00 do dnia 8 października 2018 r. godz. 24.00 lub od dnia 9 listopada 2018 r. godz. 00.00 do dnia 19 stycznia 2019 r. godz. 24.00 w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:
 - linie brzegowe Ameryk od strony Oceanu Spokojnego,
 - 150° długości geograficznej zachodniej,
 - 40° szerokości geograficznej północnej,
 - 40° szerokości geograficznej południowej;
 - b) od dnia 9 października 2018 r. godz. 00.00 do dnia 8 listopada 2018 r. godz. 24.00 w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:
 - 96° długości geograficznej zachodniej,
 - 110° długości geograficznej zachodniej,
 - 4° szerokości geograficznej północnej,
 - 3° szerokości geograficznej południowej.

2. Przed dniem 1 kwietnia 2018 r., dla każdego ze swoich statków, zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają Komisji wybrany okres zamknięcia, o którym mowa w ust. 1. Wszystkie statki rybackie do połowów okrężnicą zainteresowanego państwa członkowskiego wstrzymują na wybrany okres połowy okrężnicami w obszarach określonych w ust. 1.
3. Statki rybackie do połowów okrężnicą łowiące tuńczyka w obszarze objętym konwencją IATTC zatrzymują na statku, a następnie wyładowują lub przeładowują wszystkie złowione tuńczyki żółtopłetwe, opastuny i bonito.
4. Ust. 3 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:
 - a) w przypadku gdy ryby uznano za nienadające się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż rozmiar; lub
 - b) podczas ostatniej części rejsu, gdy na statku może nie być już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić cały połów tuńczyka złowiony podczas tej części rejsu.

Artykuł 29

Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb

1. W obszarze objętym konwencją IATTC statki rybackie do połowów okrężnicą mogą posiadać w danym momencie nie więcej niż 450 aktywnych urządzeń do sztucznej koncentracji ryb. Urządzenie do sztucznej koncentracji ryb uznaje się za aktywne, jeżeli jest ono zrzucone na morze, rozpoczyna transmisję swojej lokalizacji i jest monitorowane przez statek, jego właściciela lub operatora. Urządzenie do sztucznej koncentracji ryb może być uruchamiane wyłącznie na pokładzie statku rybackiego do połowów okrężnicą.
2. Statek rybacki do połowów okrężnicą nie może zrzucać urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w okresie 15 dni przed rozpoczęciem wybranego okresu zamknięcia określonego w art. 28 ust. 1 lit. a) oraz musi odzyskać tę samą liczbę urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, jaką początkowo zrzucono w ciągu 15 dni przed rozpoczęciem okresu zamknięcia.

3. Państwa członkowskie co miesiąc zgłaszają Komisji informacje dzienne dotyczące wszystkich aktywnych urządzeń do sztucznej koncentracji ryb zgodnie z wymogami IATTC. Sprawozdania te składane są z przesunięciem co najmniej 60 dni, ale nie więcej niż 75 dni. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.

Artykuł 30

Limity połowowe opastuna w przypadku połowów taklami

Łączne roczne połowy opastuna przez taklowce każdego państwa członkowskiego w obszarze objętym konwencją IATTC nie mogą przekraczać 500 ton metrycznych lub ich rocznych połowów opastuna w 2001 r.

Artykuł 31

Zakaz połowów żarłaczy białopłetwych

1. Zabrania się połowów żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) w obszarze objętym konwencją IATTC, a także zatrzymywania na statku, przeładunku, przechowywania, wystawiania na sprzedaż, sprzedaży lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych złowionych w tym obszarze.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Operatorzy statku muszą je niezwłocznie uwolnić.

3. Operatorzy statku:

- a) odnotowują liczbę uwolnień z oznaczeniem stanu ryb (martwe lub żywe);
- b) zgłaszają informacje określone w lit. a) państwu członkowskiemu, którego są obywatelami. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje zgromadzone w trakcie poprzedniego roku do dnia 31 stycznia.

Artykuł 32

Zakaz połowów mantowatych

Unijnym statkom rybackim w obszarze objętym konwencją IATTC zabrania się poławiania, zatrzymywania na statku, przeładowywania, wyładowywania, przechowywania, wystawiania na sprzedaż lub sprzedaży jakichkolwiek części lub całych tusz mantowatych (rodziny *Mobulidae* obejmującej rodzaje *Manta* i *Mobula*). Unijne statki rybackie w miarę możliwości uwalniają mantowate – żywe i nieokaleczone – niezwłocznie po zauważeniu, że zostały złowione.

SEKCJA 6

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SEAFO

Artykuł 33

Zakaz połowów rekinów głębokowodnych

Zabrania się ukierunkowanych połowów wymienionych poniżej rekinów głębokowodnych w obszarze objętym konwencją SEAFO:

- *Apristurus manis*,
- kolczak (*Etmopterus bigelowi*),
- *Etmopterus brachyurus*,
- kolczak wielki (*Etmopterus princeps*),
- kolczak smukły (*Etmopterus pusillus*),
- rajowate (*Rajidae*),
- *Scymnodon squamulosus*,
- rekiny głębinowe z nadrzędu *Selachimorpha*,
- kolen (*Squalus acanthias*).

SEKCJA 7
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ WCPFC

Artykuł 34

*Warunki połowów opastuna, tuńczyka żółtopłetwego i bonito
oraz tuńczyka białego z południowego Pacyfiku*

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby liczba dni połowowych przydzielonych statkom rybackim do połowów okrężnicą opastuna (*Thunnus obesus*), tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*) i bonito (*Katsuwonus pelamis*) w części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej na pełnym morzu pomiędzy 20° szerokości geograficznej północnej a 20° szerokości geograficznej południowej nie przekraczała 403 dni.
2. Unijne statki rybackie nie mogą prowadzić ukierunkowanych połowów tuńczyka białego z południowego Pacyfiku (*Thunnus alalunga*) w obszarze objętym konwencją WCPFC na południe od 20° szerokości geograficznej południowej.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w 2018 r. połowy opastuna (*Thunnus obesus*) przez takłowce nie przekroczyły 2000 ton.

Artykuł 35

Zarządzanie połowami przy użyciu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb

1. W części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej między 20° szerokości geograficznej północnej a 20° szerokości geograficznej południowej między godz. 00.00 dnia 1 lipca 2018 r. a godz. 24.00 dnia 30 września 2018 r. zabrania się statkom rybackim do połowów okrężnicą stosowania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, ich obsługi lub ich wystawiania.

2. Oprócz zakazu określonego w ust. 1 w obszarze pełnomorskim objętym konwencją WCPFC położonym między 20° szerokości geograficznej północnej a 20° szerokości geograficznej południowej zabrania się wystawiania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb przez dwa dodatkowe miesiące: między godz. 00.00 dnia 1 kwietnia 2018 r. a godz. 24.00 dnia 31 maja 2018 r. albo między godz. 00.00 dnia 1 listopada 2018 r. a godz. 24.00 dnia 31 grudnia 2018 r. O wyborze tych dwóch dodatkowych miesięcy Komisję powiadamia się przed dniem 31 stycznia 2018 r.
3. Ust. 2 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:
 - a) podczas ostatniej części rejsu, jeżeli na statku nie ma już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić wszystkie ryby;
 - b) w przypadku gdy ryby nie nadają się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż rozmiar; lub
 - c) gdy wystąpi poważna awaria urządzeń do zamrażania.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy z ich statków rybackich do połowów okrężnicą stosował na morzu, w danym momencie, nie więcej niż 350 urządzeń do sztucznej koncentracji ryb z aktywowanymi oprzyrządowanymi bojami. Boję aktywuje się wyłącznie na pokładzie statku.
5. Wszystkie statki rybackie do połowów okrężnicą prowadzące połowy w części obszaru objętego konwencją WCPFC, o której mowa w ust. 1, zatrzymują na statku i wyładowują lub przeładowują wszystkie złowione opastuny, tuńczyki żółtopłetwe i bonito.

Artykuł 36

Ograniczenia liczby unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika

Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika (*Xiphias gladius*) w obszarach na południe od 20° szerokości geograficznej południowej w obszarze objętym konwencją WCPFC określono w załączniku VII.

Artykuł 37

Limity połowowe włócznika w połowach takłami na południe od 20° szerokości geograficznej południowej

Państwa członkowskie zapewniają, aby w 2018 r. połowy włócznika (*Xiphias gladius*) na południe od 20° szerokości geograficznej południowej przez takłowce nie przekroczyły limitu wyznaczonego w załączniku IH. Państwa członkowskie zapewniają także, aby w wyniku tego środka nie nastąpiło przesunięcie nakładu połowowego dla włócznika na obszar na północ od 20° szerokości geograficznej południowej.

Artykuł 38

Żarłacz jedwabiste i żarłacz białopłetwe

1. W obszarze objętym konwencją WCPFC zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, przechowywania lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy osobników następujących gatunków:
 - a) żarłacz jedwabiste (*Carcharhinus falciformis*);
 - b) żarłacz białopłetwe (*Carcharhinus longimanus*).
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

Artykuł 39

Obszar podlegający jednocześnie IATTC i WCPFC

1. Statki wpisane wyłącznie do rejestru WCPFC, dokonując połowów w obszarze podlegającym jednocześnie IATTC oraz WCPFC zgodnie z definicją w art. 4 lit. s), stosują środki określone w niniejszej sekcji.
2. Statki wpisane jednocześnie do rejestru WCPFC i rejestru IATTC oraz statki wpisane wyłącznie do rejestru IATTC, dokonując połowów w obszarze podlegającym jednocześnie IATTC i WCPFC zgodnie z definicją w art. 4 lit. s), stosują środki określone w art. 28 ust. 1 lit. a), ust. 2, 3 i 4 oraz w art. 29, 30 i 31.

SEKCJA 8

OBSZAR OBJĘTY POROZUMIENIEM GFCM

Artykuł 40

Małe stada pelagiczne w podobszarach geograficznych 17 i 18

1. Połowy małych stad pelagicznych przez unijne statki rybackie w podobszarach geograficznych 17 i 18 nie mogą przekraczać poziomów osiągniętych w 2014 r., zgłoszonych zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1343/2011, jak określono w załączniku IL do niniejszego rozporządzenia.
2. Unijne statki rybackie prowadzące ukierunkowane połowy małych gatunków pelagicznych w podobszarach geograficznych 17 i 18 nie mogą przekraczać 180 dni połowowych rocznie. W ramach tej łącznej liczby 180 dni połowowych ukierunkowane połowy sardynek dozwolone są podczas maksymalnie 144 dni połowowych, a ukierunkowane połowy sardeli – podczas maksymalnie 144 dni połowowych.

SEKCJA 9
MORZE BERINGA

Artykuł 41

Zakaz połowów w obszarach pełnomorskich Morza Beringa

Zabrania się połowów mintaja (*Theragra chalcogramma*) w obszarach pełnomorskich Morza Beringa.

TYTUŁ III
UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW
DLA STATKÓW PAŃSTW TRZECICH W WODACH UNII

Artykuł 42

TAC

Statkom rybackim pływającym pod banderą Norwegii oraz statkom rybackim zarejestrowanym na Wyspach Owczych zezwala się na dokonywanie połowów w wodach Unii w granicach TAC określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

Artykuł 43

Upoważnienia do połowów

W odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli zastosowanie mają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1006/2008. Maksymalną liczbę upoważnień do połowów dla statków państw trzecich poławiających w wodach Unii określono w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 44

Warunki wylądunku połowów i przyłowów

Do połowów i przyłowów statków państw trzecich poławiających na podstawie upoważnień określonych w art. 43 stosuje się warunki określone w art. 7.

Artykuł 45

Zakazy

1. Statkom państw trzecich zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania lub wylądowywania następujących gatunków, gdy zostały one złowione w wodach Unii:
 - a) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Unii rejonów ICES 2a, 3a i 7d oraz podobszaru ICES 4;

- b) następujących gatunków pił w wodach Unii:
- (i) *Anoxypristis cuspidata*,
 - (ii) piły karłowatej (*Pristis clavata*),
 - (iii) piły drobnozębnej (*Pristis pectinata*),
 - (iv) piły zwyczajnej (*Pristis pristis*),
 - (v) *Pristis zijsron*;
- c) długoszpara (*Cetorhinus maximus*) i żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*) w wodach Unii;
- d) kompleksu gatunków (*Dipturus* cf. *flossada* i *Dipturus* cf. *intermedia*) rai gładkiej (*Dipturus batis*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszarów ICES 3, 4, 6, 7, 8, 9 i 10;
- e) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*) w przypadku połowów taklami w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszarów ICES 1, 4, 5, 6, 7, 8, 12 i 14;
- f) kolczaka smukłego (*Etmopterus pusillus*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszarów 1, 4, 5, 6, 7, 8, 12 i 14;

- g) liksy (*Dalatias licha*), kolonia kolcobrodęgo (*Deania calcea*), kolonia czerwonego (*Centrophorus squamosus*), kolonia długopłetwego (*Etmopterus princeps*) i kolonia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszarów ICES 1, 4 i 14;
- h) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) w wodach Unii;
- i) manty z gatunku *Manta alfredi* w wodach Unii;
- j) manty z gatunku *Manta birostris* w wodach Unii;
- k) następujących gatunków z rodzaju *Mobula* w wodach Unii:
 - (i) mobuli śródziemnomorskiej (*Mobula mobular*),
 - (ii) *Mobula rochebrunei*,
 - (iii) *Mobula japanica*,
 - (iv) *Mobula thurstoni*,
 - (v) *Mobula eregoodootenkee*,
 - (vi) *Mobula munkiana*,
 - (vii) *Mobula tarapacana*,
 - (viii) *Mobula kuhlii*,
 - (ix) *Mobula hypostoma*;

- l) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES 3a;
 - m) rai czarnobrzuchej (*Dipturus nidarosiensis*) w wodach Unii rejonów ICES 6a, 6b, 7a, 7b, 7c, 7e, 7f, 7g, 7h i 7k;
 - n) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Unii podobszarów ICES 6, 9 i 10 oraz rai siwej (*Rostroraja alba*) w wodach Unii podobszarów ICES 6, 7, 8, 9 i 10;
 - o) rochowatych (*Rhinobatidae*) w wodach Unii podobszarów ICES 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 12;
 - p) kolenia (*Squalus acanthias*) w wodach Unii podobszarów ICES 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10;
 - q) anioła morskiego (*Squatina squatina*) w wodach Unii.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

TYTUŁ IV

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW NA 2017 R.

Artykuł 46

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2017/127

Tabela określająca uprawnienia do połowów turbot i nagiada w wodach Unii obszarów IIa i IV zawarta w załączniku IA do rozporządzenia (UE) 2017/127 otrzymuje brzmienie:

Gatunek: Turbot i nagiad <i>Psetta maxima</i> i <i>Scophthalmus rhombus</i>		Obszar: wody Unii obszarów IIa i IV (T/B/2AC4-C)
Belgia	434	TAC przezornościowy
Dania	928	
Niemcy	237	
Francja	112	
Niderlandy	3 291	
Szwecja	7	
Zjednoczone Królestwo	915	
Unia	5 924	
TAC	5 924	

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 47

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony na mocy rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 48

Przepis przejściowy

Art. 9, art. 11 ust. 2, art. 13, 19, 20, 25, 31, 32, 33, 38, 41 i 45 stosuje się nadal odpowiednio w 2019 r. do czasu wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na rok 2019.

Artykuł 49
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Jednakże art. 8 stosuje się jednak od dnia 1 lutego 2018 r., a art. 46 stosuje się z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2017 r.

Przepisy dotyczące uprawnień do połowów określonych w art. 20, 21 i 22 oraz w załącznikach IE i V w odniesieniu do niektórych stad ryb w obszarze objętym konwencją CCAMLR stosuje się od dnia 1 grudnia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Rady
Przewodniczący
